

РЕШЕНИЕ

№ 5556

гр. София, 16.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 28.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **5183** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния Кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу ЗАПОВЕД №211/06.03.2019г. на председателя на Комисията за защита на потребителите. С оспорвания административен акт, на основание чл.68л, ал.1 във вр. с чл.68в, чл.68г, ал.4 и чл.68е, ал.2, предл. 1^{-во} от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) е забранено на [фирма] при упражняване на своята дейност да прилага нелоялна заблуждаваща търговска практика.
Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваната Заповед, като постановена при допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила и в противоречие с материално-правните норми и с целта на закона. Поддържа, че при постановяване на административния акт не са били изяснени и взети предвид всички относими факти и обстоятелства от значение за случая. Сочи, че към датите на извършване на проверката и на издаване на процесната Заповед, офертата във връзка с която е прието, че е извършена нелоялна и заблуждаваща търговска практика и е наложена процесната забрана, не е била валидна. На това основание твърди, че оспорваният административен акт е лишен от предмет, тъй като нормата на чл.68л, ал.1 ЗЗП предвижда възможност да се наложи забрана на съществуваща към момента на издаването ѝ нелоялна търговска практика, а не на такава, която вече е преустановена. Чрез процесуалния си представител адв. Б. моли съда да отмени Заповед №211/06.03.2019г. и да осъди ответника да му

възстанови сторените разноски по водене на делото, съгласно представения списък. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът – ПРЕДСЕДАТЕЛ на Комисията за защита на потребителите (КЗП или Комисията), оспорва жалбата. В писмено становище, придружаващо административната преписка с вх. №14444/13.05.2019г., поддържа, че процесната Заповед е законосъобразна и не са налице сочените основания за отмяна. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение, съгласно представен списък. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в молба от 20.05.2020г.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по жалба на потребител – Б. Л., постъпила чрез електронния портал на КЗП и регистрирана с вх. №01-50073/30.09.2018г. В жалбата са изложени следните твърдения: На 30.09.2018г. около 17.30 часа Л. посетил обект за бързо хранене на [улица]в [населено място], стопанисван от [фирма] и поискал да закупи осем парчета от един вид пица. Било му обяснено, че осем парчета са цяла тава пица и ще бъдат калкулирани на цена 9.49 лева, вместо 8.36 лева, въпреки обявената оферта. Касиерката го посъветвала да се обади на телефона, посочен на табелката на вратата на обекта, което и сторил, но никой не му отговорил от този номер. След това се свързал с националния телефонен номер [ЕИК] от където му казали, че ще се опитат да разрешат проблема, но десет минути по-късно нищо не се случило и той бил принуден да закупи пицата на по-високата цена. Към жалбата са приложени копия от касов бон от 30.09.2018г. и снимка на предложение за покупка на 2 парчета пица на цена 2.09 лева със срок до 30.09.2018г.

На 08.11.2018г. длъжностни лица при ответника извършили проверка в обект: Бърза закуска „А. Ф.“ в [населено място], [улица], за резултатите от която е съставен Констативен протокол (КП) №К-2682941г., който видно от отбелязването на последната му страница е бил връчен на упълномощен представител на търговеца.

С молба от 14.11.2018г. управителят на [фирма] е представил в КЗП писмено обяснение по случая и документи, съгласно указанията дадени с КП №К-2682941г. В молбата е посочено, че от 30.09.2018г. в обекта, стопанисван от дружеството, е била активирана промоция – 2 парчета пица за 2.09 лева, която е била относима за пиците, изложени на витрината. Клиентът, подал жалбата, поискал да закупи цяла тава пица от вид, който към онзи момент не е бил изложен, поради което му било обяснено от служител, че поръчката ще се таксува на редовната цена за продукта, а клиентът трябва да изчака приготвянето на пицата. На клиента било предложено да закупи 8 парчета от приготвените пици, изложени на витрината, но той отказал.

С Решение по т.8 по Протокол №2/07.02.2019г. Комисията е приела, че търговецът [фирма] е използвал нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл.68е, ал.2, предл. 1^{-во} във вр. с чл.68г, ал.4 ЗЗП, изразяваща се в прикриване чрез премълчаване на съществена информация, че обявената оферта се отнася само за определени видове пица, изложени на витрината на обекта. Според мотивите на Решението при посещение в обекта и след запознаване с ценоразписа на заведението за хранене потребителят очаква, че обявената промоционална цена се отнася за всички

видове пица, с изключение на изрично изброените. Комисията е обосновала извод, че информацията, предоставена в ценоразписа е предназначена за вземане на решение от потребителите за поръчка и покупка въз основа на възприетото по отношение на цената и в случая потребителите не са могли да знаят за кои точно видове се отнася обявената оферта. Възприето е, че прилагането на спорната практика има или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването на търговската практика.

На основание Решението на КЗП и чл.68л, ал.1 ЗЗП председателят издава оспорвания административен акт.

За установяване на спорните факти по делото са приети гласни доказателства. Съдът кредитира показанията на свидетелката Д. Д. С. като логични, последователни и основаващи се на преки нейни впечатления. Свидетелката разказва, че от осем години работи в [фирма], а през последните четири в обекта на дружеството на [улица]в[жк]. Спомня си случая, тъй като във връзка с промоцията 2 парчета пица за 2.09 лева, е имало само един недоволен клиент. Сочи, че в обекта се предлагат около 10 вида пици, но на витрината могат да бъдат изложени най-много три вида. Когато човек посети заведението за хранене може да си купи от пиците, изложени на витрината, но ако клиентът иска нещо друго и желае да изчака около 10 минути, може да му бъде приготвена някой от другите видове пица. Твърди, че по времето когато е била извършена проверката от служители на КЗП е имало друга промоция, различна от тази за която е подадено оплакването.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК. Подадена е в преклузивния срок за оспорване, от активно легитимирано лице - адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид въведените от жалбоподателя твърдения за недействителност и извърши проверка на оспорвания административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед №211/06.03.2019г. е издадена от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.68л, ал.1 ЗЗП.

Актът е в предписаната от закона форма и при постановяване му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна.

Съдът намира обаче, че оспорваната Заповед е издадена в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона, формулирана в чл.68б ЗЗП.

Легално определение на понятието „търговска практика” е дадено в §13, т.23 от Допълнителните разпоредби на ЗЗП, съгласно която норма това е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите.

С разпоредбата на чл.68в ЗЗП безусловно са забранени нелоялните търговски практики. Според определението на чл.68г, ал.1 ЗЗП нелоялна е търговска практика, свързана с предлагането на стоки или услуги, ако противоречи на изискването за

добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когото засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители. В ал.4 на чл.68г е установено, че нелоялна е и заблуждаващата и агресивна търговска практика по чл.68д – чл.68к. Съгласно чл.68е, ал.1 ЗЗП търговската практика е заблуждаваща когато от целия ѝ фактически контекст и като се вземат предвид всички нейни характеристики и обстоятелства, както и ограниченията на използваното средство за комуникация, следва, че тя не предоставя съществена информация, необходима на средния потребител в зависимост от ситуацията за вземането на търговско решение, след като се е запознал с тях, което води или може да доведе до вземането на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването на тази търговска практика. В ал.2 на чл.68е (предл. 1^{бо}) ЗЗП - посочена като правно основание за издаване на процесната заповед, е предвидено, че заблуждаваща е търговската практика при която чрез премълчаване, имайки предвид елементите по ал.1, търговецът прикрива съществена информация по смисъла на ал.1 и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение от средния потребител, което той не би взел без използването на търговската практика.

Настоящият решаващ състав приема, че е необоснован със събраните доказателства изводът на административния орган, че приложената от дружеството жалбоподател търговска практика е нелоялна и заблуждаваща, тъй като търговецът премълчава съществена информация, че обявената оферта се отнася само за определени видове пица, изложени на витрината на обекта, а не за всички пици, посочени в ценоразписа на заведението за хранене. Разпоредбата на чл.68е, ал.2 във вр. с ал.1 ЗЗП изисква преценката на практиката като нелоялна и заблуждаваща да се извършва на фона на целия ѝ фактически контекст, след като се вземат предвид всички нейни характеристики и обстоятелства и се оцени конкретната ситуация. В случая административният орган не е извършил такава конкретна оценка на всички относими факти и обстоятелства, а именно: обектът на проверка е заведение за бързо хранене („павилион“ според отразеното в административния акт), в който няма предвидени места за сядане, а храната се взема за употреба навън (to go); пицата се предлага „на парче“ за бързо хранене и съответно клиентите обичайно избират от изложени видове пица, а не очакват да им бъде приготвен друг вид, за да си вземат едно парче; на витрината на заведението са изложени няколко вида пица, които са прясно приготвени и са обект на продажба в съответния момент; в ценоразписа има разграничение за „парче“ пица и „тава“ пица. Както е отбелязано и в административния акт табелите с актуалните оферти са били поставени на видно място на витрината – т.е. над приготвените и предлагани в момента артикули за бързо хранене. Пак на витрината е поставен и ценоразписът на заведението с посочени цени в лева за съответния грамаж от конкретния продукт, включително отделна цена за тава пица.

При така установените характеристики на процесната търговска практика и с оглед целия ѝ фактически контекст, по никакъв начин не може да бъде обоснован извод, че търговецът е действал недобросъвестно и е прикривал съществена информация което е довело или е могло да доведе до вземането на търговско решение от средния потребител, което последният не би взел без използването на търговската практика. В конкретния случай се установява с приетите гласни доказателства, а и е видно от изложеното в сезиращата жалба, че единственият клиент, който е възприел

предложението за покупка на две парчета пица на цена 2.09 лева като такова, относимо и към пици, които в този момент не са приготвени и в продажба, както и за поръчка на цяла тава от определен от него вид пица, очевидно не е взел крайното си търговско решение вследствие на приложената търговска практика, а независимо от нея.

По изложените съображения съдът приема, че Заповед №211/06.03.2019г. е незаконосъобразен административен акт и като такъв, подлежи на отмяна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя се дължат разноски, в размер на 450 (четирисотин и петдесет) лева за държавна такса и за адвокатско възнаграждение, съгласно представения списък.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ ЗАПОВЕД №211/06.03.2019г. на председателя на Комисията за защита на потребителите.

ОСЪЖДА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ, представлявана от председателя, с адрес: 1000 С., пл. С. №4А, да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес на управление - [населено място],[жк], [улица], сумата от 450 (четирисотин и петдесет) лева – разноски по адм. дело №5183/2019г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова